

Introitus:

"Jestliže dnes uslyšíte jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce!"

Čtení ze Žalmu:

²⁶ S věrným jednáš věrně, s člověkem bezúhonným bezúhonně. ²⁷ Čistému se jevíš čistě a se zvráceným jednáš převráceně. ²⁸ Vždyť ty zachraňuješ nuzný lid, povýšené oči však snižuješ. ²⁹ Ty, Hospodine, rozsvěcíš mou lampu. Můj Bůh prozařuje mou temnotu.

³⁰ Vždyť v tobě proběhnu *nepřátelskou* hordu, ve svém Bohu přeskočím zed'. ³¹ Bůh — jeho cesta *je* bezúhonná. **Hospodinova řeč je protříbená. On je štítem všem, kdo v něm hledají útočiště.**

³² Vždyť kdo *je* Bohem kromě Hospodina? Kdo *je* skálou, ne-li náš Bůh? ³³ Tento Bůh mě odívá silou, *on* činí mou cestu bezúhonnou. ³⁴ Mé nohy činí jako *nohy* laně, upevňuje mě na mých výšinách.

Žalm 18:26-34, zvláště 31b

Čtení z epištol:

⁹ Co tedy? Máme (*před pohany*) výhodu? Vůbec ne! Vždyť jsme už dříve obvinili Židy i Řeky, že jsou všichni pod *mocí* hříchu, ¹⁰ jak je napsáno: ‚Není spravedlivého, *není* ani jednoho, ¹¹ není, kdo by rozuměl, není, kdo by horlivě hledal Boha. ¹² Všichni se odchýlili, společně se stali nepotřebnými, není, kdo by činil dobro, není ani jeden. ¹³ Jejich hrdlo *je* otevřený hrob, svými jazyky mluví lest, pod jejich rty *je* hadí jed. ¹⁴ Jejich ústa jsou plna kletby a hořkosti, ¹⁵ jejich nohy *jsou* rychlé k prolití krve, ¹⁶ na jejich cestách *je* zkáza a trápení, ¹⁷ cestu pokoje nepoznali; ¹⁸ není bázně Boží před jejich očima.‘ ¹⁹ Víme, že vše, co Zákon praví, praví těm, *kdo jsou* pod Zákonem, aby byla umlčena každá ústa a *aby se* před Bohem stal vinným celý svět, ²⁰ protože ze skutků Zákona nebude před ním ospravedlněn žádný člověk, neboť skrze Zákon *je* poznání hříchu.

Dopis Pavlův Římanům 3:9-20

Heslo sboru v Říčanech na rok 2013

Nevyrovnaný proti vyrovnanému

David je po bojích, ve kterých mu šlo doslova o život. (Viz 2. Samuelova 22, zvl. 31) Královské boje nebyly žádnou jemnou diplomacií. David nasadil svůj život za krále Saule a za celý národ, aby jej pak poblázněný Saul posedlý zlým duchem honil jako králíka po judských kopcích.¹ Jak si to srovnat, jak pochopit, že něco podobného může Bůh dopustit?! To se těžko chápe.

David se z toho potřebuje vyzpívat. Způsobem sobě přirozeným dává najevo svůj zmatek. Vidí se chvílkami jako naprosto bezúhonný - a byl, protože neměl na tom příkoří jakoukoli vinu. "Hospodin mi odplatil podle mé spravedlnosti, podle čistoty mých rukou mě odměnil." (18:21) a "Hospodin mě odměnil podle mé spravedlnosti, podle čistoty mých rukou před jeho zrakem. S věrným jednáš věrně, s člověkem bezúhonným bezúhonně. Čistému se jevíš čistě a se zvráceným jednáš převráceně." (18:25-27)

Měl na takové hodnocení sebe sama právo? Nebyl to úlet? Byl to úlet, ale byl pochopitelný a obhajovatelný. Je pravdou, že každý z nás je neřád. Samozřejmě platí: "Jak je napsáno: ‚Není spravedlivého, *není* ani jednoho, není, kdo by rozuměl, není, kdo by

¹ David říká: "Nezhřešil jsem proti tobě, ale ty cíháš na můj život, abys *mě o* něj připravil. *Ať* Hospodin soudí mezi mnou a tebou! *Ať* mě Hospodin pomstí na tobě, ale má ruka proti tobě nebude. Jak říká dávné přísloví: Od ničemu vychází ničemnost, ale má ruka proti tobě nebude. Proti komu vytáhl izraelský král? Koho pronásleduješ? Mrtvého psa? Jednu blechu? *Ať* je Hospodin soudcem a soudí mezi mnou a tebou! *Ať* pohlédne a vede můj spor a zjedná mi právo vůči tobě!" (1. kniha Samuleova 24:12-16)

horlivě hledal Boha. Všichni se odchýlili, společně se stali nepotřebnými, není, kdo by činil dobro, není ani jeden..." (Dopis Pavlův Římanům 3, zvl. 10-12) Nicméně člověka umlčujeme příliš brzo a nechceme slyšet jeho obhajobu. Nudí nás, zdá se nám nepřehledné a zbytečné, když vypisuje, že nic zavrženíhodného neudělal. A to je chyba.

Zároveň s přesvědčením nevinny se David ve svém žalmu zmiňuje o nepostradatelnosti Boží záchrany, spasení: "Ty, Hospodine, rozsvěcíš mou lampu. Můj Bůh prozařuje mou temnotu. Vždyť v tobě proběhnu *nepřátelskou* hordu, ve svém Bohu přeskočím zeď." (18:29-30) Jinými slovy: "Teprve v Božím světle vidíme světlo." (viz Žalm 36:10). Teprve zahlédneme, co je dobré a spravedlivé. Bůh svým světlem prozařuje naše temnoty. Nebo jinak řečeno "Tento Bůh mě odívá silou, *on* činí mou cestu bezúhonnou." (18:33)

A proto můžeme rozumět zaslíbení, danému našemu sboru pro rok 2013, které říká: **"Hospodinova řeč je protříbená. On je štítem všem, kdo v něm hledají útočiště."** (18:31 a viz Příklad 30:5!) Pro Davida je toto slovní spojení charakteristické, připisuje se mu i ve finální písni svého života (viz 2. kniha Samuelova 22:31). Co tím říká? Co to znamená pro nás?

1. Odstavec první

Tříbení, nebo pročištění je vyjádřeno na tomto místě výrazem pro přetavení kovu, přepálení ohněm.² Jeho řeč, jeho výroky a jeho soudy jsou ryzí, prošly ohněm zkoušek a utrpení - a myslíme tady na Ježíšův kříž a utrpení. Pán Bůh je bez rušivých zájmů, chutí a emocí, neulétne. Ví přesně, co chce a potřebuje.

Říká se nám tím, že se můžeme spolehnout na to, co říká sám Pán Bůh. Pro nás je to slovo zaslíbení, o které se můžeme opřít. Biblický text může vypadat nedůvěryhodně a zmateně. Ale není to tak.

2. Odstavec druhý

Pán Bůh třídí, jeho slovo je vytříděné. Odděluje podstatné od nepodstatného, svaté od nesvatého. Kněžský úkol byl oddělovat, dávat řád. Čteme-li Bibli, dostávají všechny věci své pořadí, své místo.

Říká se nám tím, že o nic nepříjdeme, když budeme naslouchat Boží řeči. A tou je pro nás biblický text. Nejsme v Davidově situaci, nejsme v polních podmínkách vydání na pospas, jako on. On neměl text - on zpíval texty, teprve později dostávaly literární formu. Byl na tom daleko hůř, než my.

3. Odstavec třetí

Pán Bůh je nám štítem, za kterým je možno hledat útočiště. Je doufajícím krunýřem a oporou, myslí se podle textu i páteří, kostním skeletem. Tím se říká, že upevní člověka zevnitř a také ochrání zvenčí. David věděl, co to je, když létají střely. David věděl, jak se člověk může hroutit uvnitř, protože je to jen křehký člověk. Teprve v Bohu získává tvar.

Souhrnem řečeno je tento text pro náš sbor výrazným povzbuzením do dalšího roku dětství. Jsme velmi mladí, nemáme propracované struktury a leccos není jistého. Vážíme si své čistoty, která je v Bohu a víme o svých temnotách. A společně se smíme spolehnout na svého Pána, který je nám dobrou oporou. Jeho slovo je vytříděné. Hospodin je štítem nám doufajícím. Buďte si jisti.

² Stejný výraz je v textu Žalmu 66:10: "Ano, zkoušel jsi nás, Bože, přečišťoval jsi nás jako zlatník stříbro." V tom případě se však myslí na nás, na lidi.